

Mindretalsudtalelse fra Peter Mollerup

Menneskelig seksuel omgang med dyr er uacceptabelt, og derfor må jeg tage afstand fra enhver aktivitet af denne art. Ud fra en etisk og biologisk betragtning er et sådant forhold så forkert, at jeg ikke kan forene det med mit personlige værdigrundlag i øvrigt.. Det er samtidig dybt krænkende for dyrets værdighed og integritet.

Vi mennesker bruger dyrene i mange sammenhænge, ja, vi tillader os endog at spise dem. Vi tillader os også at opsamle sæd fra avlshanner og foretage kunstig insemination af hundyr, men her skelner jeg mellem deciderede nytteformål og formål, hvor dyret skal tilfredsstille menneskers lyst og trang til seksuelle lege. Hvad ligeværdige partnere foretager sig seksuelt er for mig flintrende ligegyldigt. Voksne mennesker er ligeværdige partnere i den sammenhæng, men det er dyr og menneske ikke, og selv om dyret måske ikke opfatter eller reflekterer over den krænkende situation, så føler jeg mig forpligtiget til at skride ind på dyrets vegne. Samfundet har lavet regler for seksuel omgang mellem andre uligeværdige partnere (barn/voksen, elev/lærer, psykisk handicappet /pædagog), og samfundet må også sætte regler for dyr/menneske.

Jeg er vidende om, at der findes et beskedent mindretal af mennesker, som føler en umættelig og kærlig trang til at have seksuel kontakt med levende dyr (zoofili), og jeg ved at denne minoritet i forvejen lever et liv, hvor hemmelighedskræmmeri, angst og omgivelsernes manglende accept i forvejen kan virke ødelæggende. Jeg misunder bestemt ikke disse menneskers forhold, men i denne sag vejer hensynet til respektfuld omgang med dyr tungere for mig end hensynet til disse menneskers mulighed for seksuel omgang med dyr.

Et samfund skal gennem lovgivning signalere, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Specielt overfor den opvoksende generation er denne signalværdi vigtig og med til at danne de unge. Man siger godt nok, at det forbudte opfordrer til at blive afprøvet. Måske første gang, men på længere sigt virker et forbud hæmmende. En lovgivning som forbyder sex med dyr, og som bakkes op af forældre, pædagoger og andre voksne med relation til de unge, vil efter min mening have en dæmpende virkning på ungdommens trang til at eksperimentere seksuelt med dyr.

Når det gælder seksuel omgang med dyr, hvor dyret i denne forbindelse lider overlast, er jeg enig med Rådets øvrige medlemmer i, at de eksisterende lovparagraffer i Dyreværnsloven er fuldt ud dækkende, men at der må lovgives specielt, når det gælder dyrepornografi, dyresex-shows og dyrebordeller.